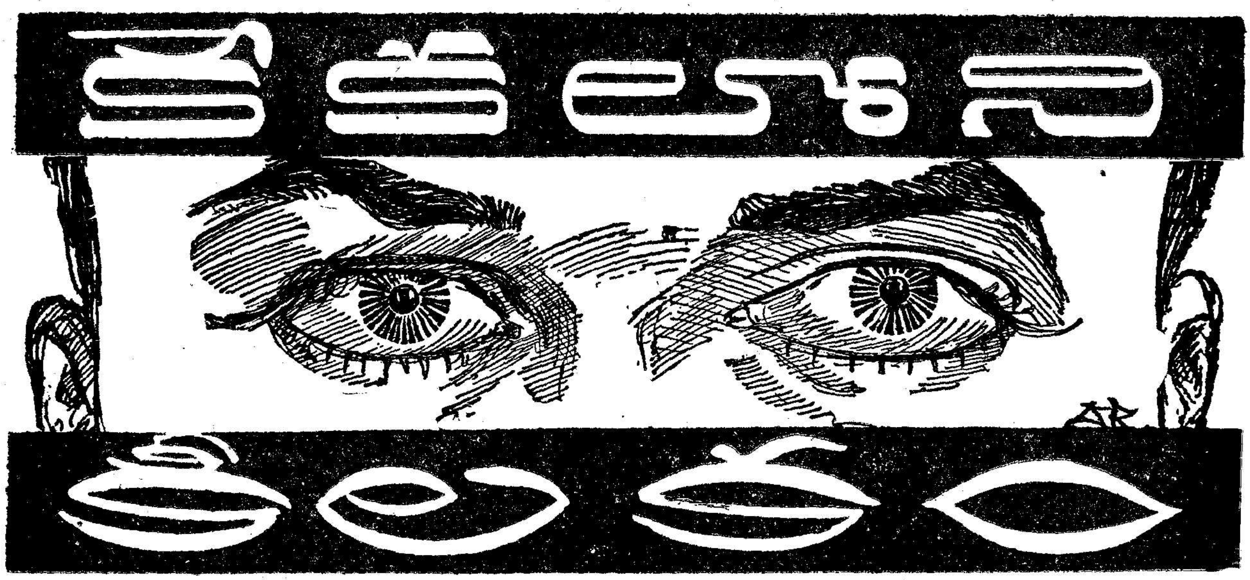

క్లేసులో రోజంతా కష్టపడి తిరిగొచ్చి విశ్రాంతికోసం సాయంత్రం చల్లబడే సమయంలో డాబాపై బాల్కనీలో పడక కుర్చీలో పడుకొన్నాడు డిటెక్టివ్ రంగథామ్. సిగరెట్ పొగను హుషారుగా వలయాకారంగా వొదులుతూ వున్నాడు. ఇంతలో తన అసిస్టెంట్ గోపాల్ తాలూకు మోటార్ సైకిల్ చప్పుడు విన్నాడు. పెదిమలనుండి 'పనామా' సిగరెట్ తీసివేశాడు. మధ్యాహ్నంటనుండే యిద్దరూ అజంతా కేఫ్‌లో కాఫీ తాగి అతను వెళ్లిపోవడం, తను యింటికి రావడం జరిగింది.

"ఇప్పుడేపనిమీద వచ్చాడో గోపాల్" అని అనుకొన్నాడు, ఆత్రంతో లేచి, ఒళ్లు విరుచుకొని కొంచెం చురుకుతనం తెచ్చుకొని, మేడమెట్లదగ్గరి కెళ్లాడు.

ఈలోపుగా గోపాల్ చకచకా మేడమెట్లెక్కి అలసటతో సైతా, గుక్క తిప్పుకోకుండా "చూడు రంగథామ్. లక్షాధికారి నరేంద్రబాబు నెవరో హత్యచేశారట! మన స్నేహితుడు గజేంద్రం లేడూ, అతని పినతండ్రి. ఈ వార్త నీకు చెప్పడానికే నేనొచ్చింది" అని చెప్పాడు గోపాల్.

"అరెరే!......అలాగా గజేంద్రబాబు స్నేహాన్ని పురస్కరించుకొని, మనమిప్పుడు తప్పక వెళ్ళాల్సిందే. హత్యనుగూర్చి కనుక్కోవాల్సిందే," అని రంగథామ్ అంటూంటే, ఫోన్ మ్రోగింది.

"ఫోన్ కూడా దీనికేనేమో!" అన్నాడు గోపాల్.

రిసీవరు నందుకొని రంగథామ్ కొద్ది నిముషాలు మాట్లాడాడు. రిసీవరును యథాస్థానంలో వుంచేస్తూ, "నీవు అనుకొన్నదే నిజం. మేనేజర్ మోహనరావు పిలిచాడు. కమాన్. వెళ్దాం పద," అంటూ గోపాల్‌తో సహా గబగబా మేడమెట్లు దిగాడు.

కాంపౌండ్ కివతలనున్న మోటార్ సైకిలెక్కి, యిద్దరూ జార్జిటవునువైపు దారితీశారు.

స్వామినాయక్ వీధి చివర పెద్ద మేడ యింట్లోకి ప్రవేశించారు రంగథామ్, గోపాల్. క్రిందంతా నిశ్శబ్దంగా వుంది. మేడపై కేకలు, యేడ్పులతో గోలగా వుంది. రంగథామ్ అటు యిటు చూస్తూ మెల్లిగా మేడెక్కుతున్నాడు. ఈలోగానే గోపాల్ కింది హాలునంతా ఒకసారి క్రీగంట పరిశీలించి, మెట్లవైపు బాగా చూస్తూ, రంగథామ్‌ను కలుసుకొన్నాడు.

[illegible]

నరేంద్రబాబు శవాన్ని అందరూ చుట్టుకొని ఆర్తనాదాలతో గోలెడుతున్నారు. డిటెక్టివ్‌లను చూడగానే మోహనరావు హఠాత్తుగావచ్చి రంగథామ్‌ను కౌగలించుకొని భోరుమని యేడుస్తూ "బాబుగార్ని యెవరో హత్య చేశారండి," అని బొంగురు గొంతుతో అన్నాడు.

రంగథామ్ మెల్లగా మోహనరావు వీపు నిమురుతూ "వెరీ బాడ్ న్యూస్. హత్య ఆచూకీ తీస్తాను మోహన్," అని అంటూ అతన్ని ప్రక్కకు తీశాడు.

"అంగంట ముందేనండీ. బాబుగారు రక్తపుమడుగులో పడున్నారని వార్త తెచ్చాడు కూలి కుప్పయ్య. వెంటనే మేమంతా యిక్కడికి వచ్చా," మని దుఃఖాన్ని ఆపుకోలేకుండ చెప్పుకుపోతున్నాడు మోహనరావు.

అక్కడున్న వారి నంతా కలయజూచాడు రంగథామ్. కమిషన్ యేజంట్లు, ఆఫీసు గుమాస్తాలు, కూలీలు, ఇరుగుపొరుగు వారంతా గుమిగూడి వున్నారు. అందరి ముఖాల్లోనూ దుఃఖఛాయలు గోచరిస్తున్నాయి.

పడివున్న నరేంద్రబాబు శవంవంక పరీక్షించి చూచాడు. ఆలోచిస్తూ, తిరిగి, "ఆ కూలి కుప్పయ్యేడీ?" అని రంగథామ్ ప్రశ్నించాడు.

బుగ్గ మీసాలతో, బొద్దుగావున్న మనిషి ముందుకొచ్చి కన్నీరు కారుస్తూ "[నమ]స్కారాలండి. నేనే కుప్పయ్యను," అని అన్నాడు.

గోపాల్ అతని ముఖంలోకి చూచాడు.

గోపాల్ అందిచ్చిన సిగరెట్టును [అందు]కొని రంగథామ్ కాల్చి, హుషారుగా [పొగ] వదలుతూ మేఘాలు సృష్టించి "గజేంద్రబాబు సిటీలో లేడా?" అని ప్రశ్నించాడు.

మోహనరావు "ఆయన బెంగుళూ[రులో] వున్నారు. టెలిగ్రాం యిప్పించాను. [రే]పటికి బయలుదేరి వుంటా"రన్నాడు.

ఈలోగా కిందనుండి వచ్చిన కుర్చీలలో రంగథామ్, గోపాల్ [ఆసీను]లయ్యారు. కొంతసేపు నిశ్శబ్ద వాతా[వరణం] యేర్పడింది.

పొంగి పొరలుతున్న దుఃఖాన్ని ఆపు[కో]లేక మోహనరావు ఇలా చెప్పాడు:

"బాబుగారు చంపబడ్డట్లు వార్త తెచ్చి[న] కుప్పయ్యేనండి. ఈ రోజు 4.30 [..] నరేంద్రబాబుగారు, కమీషన్ ఏ[జంటు] మధుసూదన్ శేట్, నారాయణ[..] నేనూ గోడౌను ఆఫీసు గదిలో [..] గ్రెయిన్ షాపులకు పచ్చి బియ్యం [..] ధరానుగూర్చి మాటల్లో మునిగాము. [..] కేదారమంగలంనుండి గౌరీపతి [..] బండిదిగి వచ్చేనని, గజేంద్రబా[బు] పంపారని, బాబుగారికి ఒక [..] అందిచ్చాడు. బాబుగారు ఆ [..] జుబ్బా ప్రక్క జేబులో వుంచుకొ[న్నా]

మా వాళ్ళంతా కులాసావా?' అని గౌరీపతి నడిగారు. గౌరీపతి అంతా క్షేమమని, యీ వేళ నరేంద్రబాబుగారు బెంగుళూర్ వెళ్ళారని చెప్పాడు. ఈలోగా వచ్చిన కాఫీలను మేమయిదుగురం త్రాగాం. ఇంటివరకెళ్ళి పదినిముషాల్లో వస్తానని గౌరీపతితో బాబుగారు వెళ్ళారు. అయిదు గంటలవరకు తిరిగిరాలేదు. మధుసూదనశేట్, నారాయణస్వామిగార్లు రేపే పచ్చిబియ్యం కొనుగోలు కోసం విజయవాడ వెళ్ళాలి. బాబుగారి సలహాల నింకా పూర్తిగా పొందలేదు. అంచేత, సుప్పయ్యను నేను పిలిచి, బాబుగారు యేం చేస్తున్నారో చూచి రమ్మని పంపాను. వాడు పదిహేను నిముషాల్లో తిరిగొచ్చి, ముచ్చెమటలతో, నోటెంబడి మాటరాక భయకంపితమైన గొంతుతో బాబుగారి నెవరో పొడిచి చంపారని దుఃఖమాపుకోలేక చెప్పాడు. వెంటనే మేమంతా యిప్పటికి వచ్చాం. మీకు ఫోన్ చేశాను."

మధుసూదన్ శేట్, నారాయణస్వామి పై విషయాల్ని ధ్రువపరచినట్లు వెల్లడించారు.

ఈలోగా, ముత్యాలపేట సబ్ యిన్ స్పెక్టర్ రమేష్ పోలీసు బలగంతోను, పోలీసు ఫోటోగ్రాఫర్ తోను వచ్చాడు. రంగధామ్ ను చూడగానే మనస్సులో సంతృప్తిగా నవ్వుకున్నాడు. ఈ హత్య అమాకీలో తను పెడదారి పడితే, రంగధామ్ మార్గదర్శిగా వుంటాడనే నమ్మకంతో ముందుగా రంగధామ్ ను పరామర్శించి, "రంగంలో రంగధామ్ గారు అప్పుడే దిగేసుకొని వున్నారన్న మాట. అసలు హత్య రంగు బయట పడుతుం"దంటూ రంగధామ్ తో కరస్పర్శచేసి ప్రక్కకెళ్లి కూర్చొన్నాడు.

ఇద్దరూ హత్యను గూర్చి సంభాషించుకొన్నారు. ఫోటోగ్రాఫర్ అన్ని కోణాల నుండి శవం ఫోటోలు తీసుకొని, సబ్ యిన్ స్పెక్టర్ సెలవు తీసుకొని వెళ్ళిపోయాడు.

ఇంతలో పోలీస్ సర్జన్ వచ్చాడు.

"వెన్నెముక ప్రక్కగా ఎముకల మధ్య, అంటే పర్శువుల మధ్య కత్తి దిగబడింది. కత్తి తిన్నగా గుండె వెనుక భాగం నించి, గుండెకాయలో, మొనదిగబడింది. కత్తి దిగబడిన ఒకటి, రెండు నిముషాల్లోగానే ప్రాణం పోయివుండాలి. నా పరీక్షనుబట్టి ప్రాణంపోయి ఒకగంటన్నరకన్న యెక్కువ అయివుండదని అనుకుంటున్నాను" అన్నాడు సర్జన్.

నరేంద్రబాబు సాయంత్రం 4-45 5-20 గంటల మధ్య, కత్తిపోట్లనుబట్టి, యెవరో పొడిచి చంపారని ఖాయమైంది.

"అయితే, సుప్పయ్యను పూర్తిగా ప్రశ్నించావా రంగధామ్?" అని స్నేహపూర్వకంగా అడిగాడు రమేష్.

"ఇంకా లే"దన్నాడు రంగధామ్.

రాసుకొంటున్న నోట్సు పూర్తిచేసి మరి కొనియ్. నీవువేసే ప్రశ్నలేగా నేనూ నోట్ చేసుకోవాల్సింది. కేస్ డైరీలో అవే రాసి రిపోర్టు పంపాల్సింది. ప్రత్యేకంగా నే నడగాల్సిన ప్రశ్నలేమీ ఉండవుగా" అన్నాడు ఇన్ స్పెక్టర్.

రంగధామ్ సుప్పయ్యకేసి చూచి "ఎన్ని గంటలకు గోడౌనునుండి బయలుదేరావు? నీవు వెళ్ళేసరికి బాబుగారే స్థితిలోవున్నారు" అని ప్రశ్నించాడు.

సుప్పయ్య కళ్ళవెంట నీరు కారుస్తూ "బాబయ్యా అయ్యగారు చాలా ధర్మాత్ములండి. వారి పంచన పది సంవత్సరాలుగా బ్రతుకుతున్నాను. ఏ పాపిష్టివాడో ఆయన్ని పొట్టబెట్టుకున్నాడు..."

"ఊ కానీ నీ పాగడ్తలు కట్టిపెట్టి అసలు సంగతులు చెప్పు" అని సబ్ యిన్ స్పెక్టర్లకు సహజంగా అలవాటైన దబాయింపు ధోరణిలో హుంకరించాడు రమేష్.

చిత్తమన్నట్లు నమ్రంగా తెలూపుతూ సుప్పయ్య "ఈ వేళ సాయంకాలం సుమారు అయిదు గంటలప్పుడు మేనేజరుగారు నన్ను పిలిచి యింటికెళ్ళి, అయ్యగారు గోడౌనుకు వస్తారా లేక శేట్ జీని, నారాయణస్వామిగార్ని అక్కడికి రమ్మంటారా కనుక్కో రమ్మన్నారు. నేను వెళ్ళేసరికి బాబుగారు హాల్లో సోఫాలో లేరు. మేడపైనున్నారేమిటోనని పైకెక్కాను. మెట్లెక్కుతుంటే 'సాహెబూ! సాహెబూ!' అన్న కేకలు విన్నాను. ఆ కేకలు బాబుగారివే. దక్షిణపుగది తెరిచుంటే అందులోకెళ్ళాను" సుప్పయ్య బిగ్గరగా యేడుస్తూ "అప్పటికే బాబుగారు బోర్లపడి గిలగిల తన్నుకొంటున్నారు. వీపుపై చొక్కా అంతా రక్తమయమై వుంది. నేను భయంతో ప్రక్కకెళ్ళి కూర్చొని బాబుగారిచేతిరెక్కల్ని పట్టిపైకెత్తేసరికి కొనవూపిరి వదిలిపెట్టారు. ఇంట్లో అప్పట్లో మరెవ్వరూ లేరు. తిన్నగా గోడౌనుకు వచ్చేశాను. బాబుగారి చావు కబురందించాను" అని విపులంగా చెప్పాడు,

రమేష్ మోహనరావు వైపు చూచి, శవం ప్రక్కనున్న రక్తసిక్తమైన టర్కీ తువాలును చూపుతూ 'యీరోజు నరేంద్రబాబుగారు దీన్ని పైనవేసుకొని వుండినారా' అని ప్రశ్నించాడు.

"ఈ వేళ యీ తువ్వాలే ధరించారు. గోడౌనునుండి బయలుదేరేటప్పుడు భుజం మీద వేసుకొచ్చారు. ఆయన యెక్కువగా టర్కీ తువాళ్ళు ముతకఖద్దర్ కండువాలు వాడుతుంటా"రన్నాడు మోహనరావు.

"నరేంద్రబాబును యీరోజు మరెవ్వరైనా వ్యాపారస్థులు కలుసుకొన్నారా?" అని మళ్ళీ ఒక ప్రశ్న వేశాడు రమేష్.

"ఉదయం 8 గంటల మొదలు బాబుగారు గోడౌన్లోనే వున్నారు. మధ్యాహ్నం పని వొత్తిడిచే క్యారియర్ అక్కడికే తెప్పించాను. ఆయన భోజనంచేసి ఒంటిగంటన్నర వరకు విశ్రాంతి తీసుకొన్నారు. ఆయన

కేకలోని కీలకం

లేవగానే, వెయిట్ చేస్తున్న బ్రోకర్ శ్రీనివాసయ్యర్ కలుసుకొని వేరుశెనగలలో తనకు రావలసిన కమీషన్‌గూర్చి మాట్లాడి వెళ్ళిపోయాడు. మూడున్నర గంటలకు మధుసూదన్ శేట్, నారాయణస్వామి వచ్చారు. అంతా కలిసి మాట్లాడుతుంటే, 4-30 గంటలకు గౌరీపతి వచ్చాడు. తరువాత జరిగినసంగతులు మీకు తెలుసును," అని వివరించారు మోహనరావు.

* * *

నరేంద్రబాబు మద్రాసులో మంచి పలుకుబడిగల హోల్ సేల్ వర్తకుడు. పేరంబూరులో అతనికి ఆయిల్ ఎక్స్‌పెలర్ వుంది. ఇదిగాక అయిదారు లారీలున్నాయి. వాటిమీద భారీగా అద్దె లొస్తుంటాయి. వేరుశెనగలతో ముఖ్యమైన వ్యాపారం. సిటీలో అయిదు పెట్రోల్ బంకులున్నాయి. వడ్లు, నువ్వులూ యిలాంటి ధాన్యపుసరకులు కొనుగోలుచేసి హోల్ సేల్ వర్తకం చేస్తుంటాడు. యుద్ధపు సమయంలో కంట్రాక్టరుగా మంచిపేరు గడించాడు. లాభాలు కొట్టాడు.

ఆయనవద్ద మోహనరావు పాతిక సంవత్సరాలుగా పనిచేస్తూ, యిప్పుడు జనరల్ మేనేజరయ్యాడు. వ్యాపార వ్యవహారాల కోసం ప్రత్యేకమైన ఆఫీసూ, కావలసిన సిబ్బందీ వుంది. గోడౌనులో సుమారు యిరవైమంది పర్మనెంటు కూలీలు పని చేస్తుంటారు. ఆఫీసుగోడౌన్ బిల్డింగులోనే. వీధి-చివర గోడౌనువుంటే, అదే వరసలో సుమారు అరఫర్లాంగు దూరంలో యివతలి ప్రక్క నరేంద్రబాబు రెండంతస్థుల భవనం వుంది. నరేంద్రబాబు భార్య చనిపోయి పది సంవత్సరాలయింది. మళ్ళీ వివాహం చేసుకోలేదు. ఇప్పుడు ఏకాకి. సంతానంలేదు. ఒంటరి జీవితానికి బాగా అలవాటై, తన అన్నకొడుకు గజేంద్రబాబు, యెవరినైనా తనకు తోడుగా వుండటానికి పంపుతానని పదే పదే చెప్తుంటే "ఒంటరిగానే హాయిగా ఉందిరా" అని సమాధాన మిచ్చేవాడు నరేంద్రబాబు. ఇరుగు పొరుగులకు సహాయకారిగా ఉండి అన్యోన్యంగా మెలగటంచేత, నరేంద్రబాబుకు పూట పూటా క్యారియర్‌లో భోజనం వచ్చినా, యెదురింటి, పక్కింటివాళ్ళు పదార్థాలు పంపుతూవుంటారు. పండుగలకు, పబ్బాలకు ప్రత్యేకమైన ఆహ్వానాలొస్తూంటాయి వారినుండి. అంతంత యింట్లో తానొక్కడే వుండేవాడు. పనిమనిషి పంకజమ్మ, రాత్రి యింటివాకిలి ముందు పడుకునే కూలి కుప్పయ్య—వీళ్ళిద్దరే ఆ యింట్లో తోడునీడగా వుండేవారు. ఆయన యింట్లోవుంటే బ్రోకర్లు, వ్యాపారస్థులు, కమీషన్ యేజంట్లు అప్పుడప్పుడు వస్తూంటారు. వారంతా యింట్లో దిగువ హాలోనే కూర్చొనిమాటాడుకొనేది. రహస్యవ్యాపార విషయాలున్నపుడే మేడపై ఇనప్పెట్టెగదిలో కెళ్ళిమాట్లాడుతారు. ఆమాట్లాడేవ్యక్తి నమ్మకస్థుడైతేనే మేడపైకితీసుకెళ్ళేది. మేడమీది ఇనప్పెట్టెగది ఎప్పుడూ తాళంవేసి, తాళం చెవిని మొల్లోకట్టుకొనేవాడు. లెక్కలు కాగితాలేవైనా చూచుకోవాలంటే వీధి తలుపువేసి, మేడగదిలో కూర్చొని పరిశీలించుకొంటాడు. గాడ్రెజ్ బీరువాలోని రికార్డులు, ఇనప్పెట్టెలోని డాక్యుమెంట్సు ఎకౌంట్ పుస్తకాలు, చెక్ పుస్తకాలు, కరెన్సీనోట్లు కట్టలు ఆ యా అంతస్థులలో అమర్చి, చాలా చురుకుతనంగా ప్రవర్తిస్తూ వుంటాడు నరేంద్రబాబు.

కేదారమంగళంలో గజేంద్రబాబు, నరేంద్రబాబు సొంత అన్నకొడుకు. అతనికి వడ్ల, వేరుశెనగ మరలు, జిన్ని, మెటూర్ బట్టల హోల్ సేల్ వ్యాపారంవుంది. 'స్టుడీ' కారొకటుంది. అతని ఆస్తి కిమ్మత్తు కూడ సుమారొక లక్ష వుంటుంది. నరేంద్రబాబు తరువాత అతని వారసుడు గజేంద్రబాబే. నరేంద్రబాబు తన ఆస్తిపాస్తుల, వ్యాపారాది విషయాల్ని మర్మములేకుండా విడమర్చి గజేంద్రబాబుకు చెబ్తుంటాడు. గజేంద్రబాబు అన్నిటిని గ్రహిస్తూ, చిన్నాన్నగారి కియాల్సిన సలహాలనిస్తూ, తన వ్యాపార విషయాల్లో, తను సలహాల్ని పొందటం పరిపాటే. తన వ్యాపారంవల్ల వ్యవధిలేక నెలకో, నెలాపదిహేనురోజులకొకమారో, కారులో గజేంద్రబాబు మద్రాసు కొస్తుంటాడు. బుట్టనిండా పండ్లను, తినుబండారాలను తీసుకొచ్చి చిన్నాన్నకు ఆప్యాయంగా యిస్తూంటాడు. వచ్చినప్పుడు తన సొంతపనులు ముగించుకొని, గోడౌను కెళ్ళి, మేనేజర్ దగ్గర ముఖ్యమైన ఫైళ్ళను త్రిప్పి, అన్ని డిపార్టుమెంటుల విషయాలను అవగాహన చేసుకొని, చిన్నాన్న వ్యాపారస్థితులను పరిశీలిస్తుంటాడు.

* * *

మేనేజర్ మోహనరావిచ్చిన టెలిగ్రాం చూచి గాభరాతో కారులో బెంగుళూరునుంచి బయలుదేరి వచ్చాడు గజేంద్రబాబు. నరేంద్రబాబు భవనం ముందర కారు దిగి యెలుగెత్తి యేడుస్తూ చేతులో నుదురుబాదుకుంటూ, గోలచేసుకుంటూ మేడపైకొచ్చి, అమాంతంగా చిన్నాన్న దేహంపైబడి వెక్కి వెక్కి రోదన చేశాడు. కన్నీళ్ళు బొటబొట కారుస్తూ, తలపైకెత్తి మేనేజర్ కేసి చూచి, గదిగోడ లదిరేలా "మా చిన్నాన్నను యెవరు చంపారు?" అని గంభీర స్వరంతో ప్రశ్నించాడు.

విషాదవదనంతో వున్న మోహనరావు "శాంతించండి. హంతకుడెవడో తెలి[illegible] లేదండీ" అని దుఃఖాన్ని కనబరుస్తూ అన్నాడు.

"శాంతి! మీలో మా వుప్పుతినే వా[illegible]వ్వడో చంపించి వుంటాడు. డబ్బుకో[illegible] అమాయకుడు, అసహాయుడు గావున్న [illegible] చిన్నాన్నని అన్యాయంగా చంపించా[illegible] ఇందులో యేదో కుట్ర వుంది. ఎవ[illegible] అఘాయిత్యాన్ని చేసింది. నిజం చె[illegible]ండి" అని అధికార స్వరంతో సి[illegible] వైపు చూచి కేకలేసి, పొంగి పొరలే[illegible] దుఃఖాన్ని దిగమింగుకోలేక విలపించా[illegible] గజేంద్రబాబు.

చిన్నాన్న మీదుంచే ఆత్మీయత, ఆప్యాయత, చూచి రంగధామ్ మన[illegible] నీరైపోయింది. రంగధామ్, రమేష్ [illegible] మొహాలొకరు చూచుకొన్నారు. గజేం[illegible] బాబు యింకా పెద్దపెట్టున రోదిస్[illegible]న్నాడు.

రంగధామ్ సొలకొరిగిపోయిన గజేం[illegible] బాబు వీపుతట్టి మెల్లిగా లేపి, అతని వైపు చూచినపుడు "ఐయామ్ [illegible] గజేంద్రం. కొంచెం మనస్సు నెమ్మ[illegible]కోండి" అని అన్నాడు.

"ఏం మన స్థితిమిదాయే, ఆరోగ్యం వుండి, యింకా హాయిగా బ్రతకాల్సిన చిన్నాన్నని యెవరు పొట్టబెట్టుకున్నా[illegible] తోచటం లేదు. బెంగుళూర్‌లో యీ [illegible] తెలియగానే గుండె పగిలినట్లైంది. [illegible] కలికాలం! ఎవరికాయన అపకారం చే[illegible] ఏ లాభాపేక్షతో ఆయన్ని అంత[illegible] చారో!" అని దీనస్వరంతో పలికాడు.

రమేష్‌కూడా గజేంద్రబాబు దగ్గ[illegible] ఓదార్పు మాటలు చెప్పాడు.

గజేంద్రబాబు సబ్ యిన్‌స్పెక్టరు [illegible] పట్టుకొని, "నాస్నేహితుడు రంగధామ్ [illegible] హత్యావిషయంలో పనిచేస్తాడనే [illegible] మాని, మీరు శ్రమపడి పనిచేయాలి. [illegible] పట్టిపట్టి వాతమూర్చాలి" అని [illegible]

శతమూలికాది లేహ్యము

5 భస్మములు 100 మూలికలు చేరినవి. సెగ సవాయి మున్నగు సుఖవ్యాధులు, మేహ పొడ, మచ్చలు, పుండ్లు మాన్పి రక్తం శుభ్రపరచి బలము నరముల పటుత్వం కల్గించును. స్త్రీల ఋతుబాధలు అమిత నొప్పి నష్టసంతానము నివారించి సంతానం కల్గించును. కేటలాగు, సలహా ఉచితము.

శ్రీ భుజంగరాడ్వైద్యశాల

తాళ్ళరేవు - తూర్పుగోదావరి.

పూర్వకంగా కోరాడు.

"నా శాయశక్తులా ప్రయత్నిస్తానండి" బదులిచ్చాడు రమేష్.

కొంచెం దుఃఖోపశమనమైన తర్వాత గజేంద్రబాబు, రంగధామ్, రమేష్, గోపాల్, మేనేజర్ తెప్పించిన కాఫీ త్రాగారు. అప్పటికి రాత్రి 9 గంటలయింది. అందరూ వెళ్లొచ్చని వుత్తరువిచ్చాడు రమేష్.

కాఫీ త్రాగినప్పటికిని నీరసమైన గొంతుతో గజేంద్రబాబు యిలా చెప్పసాగాడు: "ఉదయమే బెంగుళూరికి వస్తూ, మా గుమాస్తా గౌరీపతిద్వారా ఐదు వేల రూపాయిలు 'న్యూ ఏషియాటిక్' రెసిడెన్సుకు మా చిన్నాన్నకు పంపాను! ...."

"ఆగండి" ఆత్రంతో అన్నాడు గోపాల్.

"గౌరీపతి మీ చిన్నాన్నను కలుసుకొని, చీటీనిచ్చి ఆయనవెంబడి యింటికొచ్చాడు. తర్వాతనే యీ సంఘటన జరిగింద"ని అందుకొన్నాడు రమేష్.

ఏదో స్ఫురణ కొచ్చినటు, రంగధామ్ శవం దగరికెళ్ళి, నరేంద్రబాబు జుబ్బా జేబులో చెయ్యిపెట్టి చూచాడు. గజేంద్రబాబు వైపు తిరిగి, "నీ అనుమతితో యినప్పెట్టె తెరిచి చూడదలచా" నన్నాడు.

"నా అభ్యంతరమేమీ లేదు. నీకూ, రమేష్‌కు యేలాంటి ఆటంకాలూ లేవు ఈ కేసు [illegible] విషయాల్లో మీకు నేను సర్వదా సహాయకారుణ్ణి. ఏలాగైనా హంతకుణ్ణి పట్టుకోవటమే ప్రధానం;" జవాబిచ్చాడు గజేంద్రబాబు.

చనిపోయిన నరేంద్రబాబు జేబులోని తాళాల్ని తీసుకొని, రంగధామ్ యినప్పెట్టెను తెరిచాడు. "గజేంద్రం.. నీవు పంపిన కరెన్సీ నోట్లు యేనోట్ల సంఖ్య?" ప్రశ్నించాడు.

"ఏభైవంద రూపాయల నోట్లోయ్. కవరులో వుంచి యిచ్చాను. రేపే డబ్బు కట్టాల్సిన తారీఖు," అని బదులిచ్చాడు గజేంద్రబాబు.

"డబ్బు యినప్పెట్టెలోవుంచినట్లు లేదే! ఈ తరంకూడ కనబడదే" దన్నాడు రంగధామ్ రమేష్ వైపు దృష్టిని ప్రసరిస్తూ.

దగ్గరిలో నిల్చొన్న రమేష్ "నరేంద్రబాబు-గార్ని పొడిచి చంపి, రూపాయలూ, ఈ తరంతో హంతకుడు పారిపోయాడని తేల్తోం" దన్నాడు.

"అయ్యుండవచ్చు" అన్నాడు రంగధామ్.

రాత్రి పదిగంటలయింది. రమేష్ గజేంద్రబాబు, రంగధామ్‌లకు గుడ్ నైట్ చెప్పి పోలీసు పరివారంతో వెళ్లిపోయాడు.

రంగధామ్, గోపాల్ ఆ రాత్రి అక్కడే పడుకొన్నారు.

మరునాటి ఉదయం కాఫీ త్రాగుతున్నారు. గజేంద్రబాబును చూచి "గౌరీపతిద్వారా డబ్బిచ్చిపంపిన సంగతి మీ వూళ్ళో ముఖ్యంగా నీ సిబ్బందిలో యెవరికైనా తెలుసా?" అని ప్రశ్నించాడు రంగధామ్.

నమ్మకస్తుడైన గౌరీపతి యిలాగు యింతకంటె పెద్దమొత్తాన్ని తేవటం, ఒక్కొక్కప్పుడు చిన్నాన్నవద్దనుండి, ఇక్కడ బ్యాంకులోనుంచి పైకం తీసుకురావటం జరుగుతుండేదని, వూరిలో యెవ్వరిమీదగాని, గౌరీపతిపైగాని తనకే అనుమానం లేదని చెప్పాడు.

"గౌరీపతి నిన్నరాత్రే వూరికి తిరిగి వెళ్ళిపోయాడా?" అని అడగ్గా "ఈ రోజూ, రేపూ మద్రాసులో తన అల్లుడింట్లో వుంటానని ముందే చెప్పొచ్చా"డని గజేంద్రబాబు అన్నాడు.

రంగధామ్ మళ్ళీ ప్రశ్నిస్తూ "మీ చిన్నాన్న వద్ద నౌకరీలోగాని, నీ సిబ్బందిలోగాని యెవరైనా సాహెబులున్నారా? లేక, వ్యాపార సంబంధంగా ఆయనవద్ద కెవరైనా సాహెబులు వస్తుంటారా?" అని అడిగాడు.

"ఎవరూ సాహెబులు యిచ్చటగాని, నా నౌకరీలోగాని లేరు! వ్యాపారరీత్యా కూడ మా చిన్నాన్నకి సన్నిహితులైన సాహెబు లెవరూ నాకు తెలిసినంతమటుకు లేర"ని బదులిచ్చాడు గజేంద్రబాబు.

రంగధామ్, గోపాల్ పదిగంటలకు మరోక డోస్ కాఫీ తీసుకొని గజేంద్రంవద్ద సెలవు తీసుకొని, బయటికొచ్చారు.

స్టయిల్ గా మోటారు సైకిలెక్కి, స్టార్టు చేయబోయే గోపాల్ చొక్కా కాలర్ను లాగాడు రంగధామ్.

"ఏమోయ్. మతి మరుపు యెక్కువౌతోంది. గౌరీపతి అల్లుడి ఇంటి అడ్రస్ నోట్ చేసుకొన్నావా?" అని అడిగాడు.

ముందురోజంతా మరో కేసు సందర్భంలో తిరగడం, రాత్రంతా నిద్రలేకపోవటం వలన గోపాల్‌కు చిరాకుగా వుంది.

'ఇంటికి వెళ్ళనీయకుండా గౌరీపతిని గాలించేందుకు ఇప్పుడే వెళ్లాలంటాడేమో' అని మనస్సులో విసుక్కుంటూ ముందుకెళ్ళి గజేంద్రబాబు దగ్గర గౌరీపతి అడ్రస్ తీసుకొచ్చాడు గోపాల్. ఈలోగా యింజన్ స్టార్టయి మోషన్‌లోవున్న మోటార్ సైకిల్ క్యారియర్ పై ఎగిరి కూలబడ్డాడు.

అనుకొన్నట్లే 'టి. నగర్' వైపు తిరిగాడు రంగధామ్.

"ఇప్పుడే ఏమిటి రంగధామ్ కొంచెం మనం విశ్రాంతి తీసుకొని, సాయంత్రం వెళ్ళొచ్చుగా" అన్నాడు గోపాల్.

"నీకు తెలియదోయ్. అంతా? అయోమయంగా వుంది. కొంతైనా ఆరా తీసిన తర్వాతే విశ్రాంతి మనకు," అన్నాడు రంగధామ్.

"రాజకుమారి వచ్చింది" అన్నాడు.

"తెప్పుక పోనీయ్" అన్నాడు గోపాల్.

గౌరీపతి అప్పుడే భోంచేసి, మంచం పట్టీలలో నల్లులున్నాయేమోనని తట్టి పడుకోబోతున్నాడు.

గోపాల్, రంగధామ్‌లు లోపలికెళ్ళి తమని పరిచయం చేసుకొన్నారు. నరేంద్రబాబు హత్యావిషయం వివరించారు. ఆవార్త వినగానే గౌరీపతి గాభరా పొందాడు.

దుఃఖం కనుబరుస్తూ "నిన్న సాయంకాలం సుమారు నాలుగుముప్పావుకు నరేంద్రబాబుగారితో గోడౌనునుండి ఇంటికి వెళ్లాను. ఇంట్లో ఐదువేల రూపాయల్ని ఆయనచేతికిచ్చాను. డబ్బు ఈ రోజు కట్టేసేలాగున కొడుక్కు చెప్పమన్నారు. హాల్లో సోఫాలో ఆయన అలా కూర్చొనగానే సెలవు తీసుకొని బయటకొచ్చి, అప్పుడే అటు వెళ్తుండే ఆటోరిక్షాలో పేరిస్ కొచ్చి పదోనంబరు బస్సులో టి. నగర్ కు తిన్నగా వచ్చేశా"నన్నాడు.

రంగధామ్ గౌరీపతి ముఖంలోకి సూటిగా చూశాడు. గౌరీపతి మాటలో యేలాంటి పొల్లులేదని గ్రహించాడు. నమ్మకస్తుడని నమ్మకానికొచ్చాడు. వారక్కడుండగానే, గౌరీపతి తొందరగా చొక్కా తొడుక్కొని, గజేంద్రబాబుని పరామర్శించేందుకు పయనమయ్యాడు. రంగధామ్, గోపాల్ తిరిగొచ్చేశారు.

పదిరోజులైంది. ఇంకా నరేంద్రబాబు హత్యారహస్యం బయటపడలేదు. రంగధామ్‌కు ఆందోళనెక్కువైంది.

రమేష్, గోపాల్ కేసు సందర్భంలో కేదారమంగలంవెళ్ళి తిరిగొచ్చారు. పనికిరాని నోట్సుతో.

రంగధామ్‌కు చాల చిరాకేసింది. పెద్దపెద్ద హత్యకేసులు కూపీతీసిన తను, నరేంద్రబాబు హత్య అంతుకనుక్కో లేకపోతున్నాడు. పిచ్చెక్కినట్లయింది. మరునాడు తనే కేదారమంగలానికి ప్రయాణమయ్యాడు.

ట్రెయిన్‌లో కూర్చొన్న అతనికి తళుక్కున మెరిసిన తార్కిక విచారణననుసరించి, గోడౌను కూలి కుప్పయ్యమీద గాని నరేంద్రబాబు సిబ్బందిలో యెవరిమీదగాని తుదకు డబ్బును నరేంద్రబాబు చేతికిచ్చిన గౌరీపతిపైగాని అనుమానం లేదు. చిన్నాన్న ఆస్తికన్నా యెక్కువఆస్తి వ్యాపారాభివృద్ధి, మంచి పలుకుబడి, సంఘంలో గౌరవంగల గజేంద్రబాబు యీద్రోహపు పనికి ప్రోత్సహించి వుంటాడనే వూహే లేదు. ఎంచేతంటే నరేంద్రబాబు జీవించి వున్నా గజేంద్రబాబుకేలాంటి ఆటంకాలూ లేవు. ఎలాగైనా ఆస్తి అతనికే చెందుతుంది. పైగా, నరేంద్రబాబు పోయిన పదిరోజులనుండి, మద్రాసులో వ్యవహారాలు,

(62-పేజీ చూడండి)

కేకలోని కీలకం

(27-వ పేజీ తరువాయి)

ఆసుపత్రిలో వ్యాపారవిషయాలు చూసుకో లేక సతమతమవుతున్నాడు గజేంద్రబాబు. నరేంద్రబాబుకు బంధువర్గంలో విరోధు లెవ్వరూ లేరు. వ్యాపార సంబంధంగా అందరూ యిష్టులే. కాని నరేంద్రబాబు ప్రాణం వదలేటప్పుడు "సాహెబూ! సాహెబూ!" అని కేక లేశాడని చెప్పిన మల్లయ్య సాక్ష్యంమాత్రం మనస్సులో మెదులుతూవుంది.

కేదారమంగళం వచ్చేందుకు గంటలకు చేరుకున్నాడు రంగధామ్. గజేంద్రబాబు మేడలో ప్రయాణ బడలిక తీర రెండుగంటల వరకు విశ్రాంతి తీసికొన్నాడు. 3 గంటలకు కాఫీ త్రాగి, గజేంద్రబాబుతో [illegible], 4-30 గంటలకు తిరిగొచ్చాడు. ఊళ్ళోకెళ్ళి గజేంద్రబాబునుగూర్చి, కేసుకు సంబంధించిన యితర భోగట్టాలను సంపాయించాడు. ఆరాత్రి భోంచేసి రంగధామ్ మేడపైనున్న గదిలో విశ్రమించాడు. రోజులు గడిచి పోతుంటే, హత్యవిషయంలో ఆ మాత్రం కూడా తెలియలేదనే ఆందోళనలో వున్నాడు. అతని మనస్సు నిద్రలో కూడా కేసువివరాల సేకరణలోనే లగ్నమైవుంది.

మరునాటిరోజు తెల్లవారిజామున అయిదు న్నర గంటలప్పుడు, "దూడవిప్పుకుంది. పాలు తాగేస్తోంది. ఏంపనులో వీడివి. రహీం... రహీంసాహెబూ..." అన్నమాటలు రంగధామ్ చెవుల్లో పడాయి. ఉలిక్కిపడి లేచాడు. మసకచీకట్లో గబుక్కున మేడ బాల్కనీ [illegible] వచ్చి, పిట్టగోడ కానుకొని, దొడ్డివైపు చూచాడు. తలపాగా చుట్టుకొని, బుగమీసాలతో, చేతికట్టడు ముల్లుదారంతో చుట్టబడిన తాయత్తుకట్టు కొని, అచ్చంగా సాహెబులాగావున్న వ్యక్తి, అక్కడగ్గర ఆవొచ్చిని పాలుపిండు తున్నాడు. అతడిలా తిరిగి బాల్కనీవైపు రంగధామ్‌ను చూశాడు. వెంటనే రంగధామ్ అతనికి కనబడకుండా వెనక్కువచ్చి, గోడ వెంబడినక్కి మెల్లగా చూడనారంభించాడు.

"ఎవరమ్మా మనింటికివచ్చిన బాబుగారు. మేడపైనున్నారు" అని అడిగాడతడు గజేంద్రబాబు భార్యను, పాలుపిండిన చెంబును చేతికందిస్తూ.

"అయ్యా... మద్రాసులోని గొప్ప పోలీసువుద్యోగి. మామగారి హత్య ఆరాతీయటానికి యిక్కడికొచ్చారు. ఈ వూళ్ళో ఎవరిమీదో అనుమానం వుందట. ఆయన పసిగట్టడంలో గొప్పవాడురా రహీం" అన్నదావిడ.

ఆమె మాటలు వినగానే రహీంముఖం కొంచెం తొట్రుపడినట్లు గ్రహించాడు రంగధామ్. బాగా లేచి నిల్చొని చూస్తున్నాడు. [illegible] చెవులో వేసుకోకుండా, దొడ్డితలుపు తీసు కొని తొందరగా వెళిపోవడం బాగా గమ నించాడు.

వెంటనే రంగధామ్ మేడదిగి దొడ్లోకి వెళ్ళేడు గజేంద్రబాబు భార్యను చూచి "అమ్మా, యిప్పుడు పాలుపిండి వెళ్ళిపోయిన వాడెవడు?" అని అడిగాడు.

ఆవిడ "అతను మామామిడితోటలో కాపలావాడండి. ఉదయం, సాయంకాలం వచ్చి పాలుపిండిచ్చి వెళ్తాడు. వాడిపేరు రహీంసాహెబు. చిల్లరమల్లర పనులుకూడ యింట్లో చేస్తుంటాడండి" అంది.

తోట మూడు రెండుఫర్లాంగుల దూర మందని తెలుసుకొని, రంగధామ్ గుమాస్తా గౌరీపతితో, తోటదగ్గరి కెళ్ళాడు. తోట చుట్టూ దట్టంగా ముళ్ళకంచె పాటిగా వేయబడి వుంది. సీమ చింతచెట్లు వరుసగా నాటబడి, కంచెమట్టూ, ముళ్ళకంప అన్నాయి. చెట్లుమాత్రం కొంచెం ఎడ మగావున్నాయి. రంగధామ్ తోటద్వారం వైపువెళ్ళక, ప్రక్కగా నిలబడి చెట్లమధ్య నుంచి తోటలోకి దృష్టిని ప్రసరించాడు. తనకళ్ళను నమ్మలేకపోయాడు, తోటకు ఉత్తరం వైపునుండే పాకవెనుక భాగంలో రహీం సాహెబు గునపంతో త్రవ్వటం చూశాడు. ఏమాత్రం చలించకుండా రంగధామ్ అతని వైపే దృష్టిని కేంద్రీకరించాడు. సాహెబ్ త్రవ్వి యేదో ఒక చిన్నగుడ్డలో చుట్టబడిన దానిని వెనుగుతూ తీసి, తన లాల్చీ జేబులో వుంచుకొని, తొందర తొందరగా తోట బయటకొచ్చి, వూరివైపు పరుగెట్టాడు. రంగధామ్, గౌరీపతి తోటలోకి ప్రవేశించారు. రంగధామ్ పాకలో దూరి, అన్నటివస్తువుల్ని పరికించి, వెనుకవైపు త్రవ్వినచోట చూచాడు. తెలగా మడత పెట్టిన కాగితం, ప్రక్కనే డబ్బీ అతని కగుపడింది. ఆ కాగితాన్ని పరిశీలించిన వెంటనే అతని ఆశ్చర్యానికి అంతులేదు. ఖాళీడబ్బీని అక్కడే పడేశాడు.

"గజేంద్రబాబుగారికి రూపాయలతో బా టిచ్చిన బాబండీ యిది, నేను పటికెళ్ళి యిచ్చిందే" అని అన్నాడు గౌరీపతి రంగ ధామ్ చేతులోవున్న కాగితాన్ని చూచి.

తిన్నగా గౌరీపతితో వూళ్ళో పోలీస్ స్టేషనుకు వెళ్ళాడు రంగధామ్.

రైల్వేస్టేషనుకు హడావిడిగా పోతున్న రహీం సాహెబ్ పోలీసులకు పట్టుబడ్డాడు. అతనివద్ద 49 వందరూపాయనోట్లు తల పాగ గుడ్డలో దొరికాయి.

రహీం సాహెబే తన చిన్నాన్నని హత్యచేసి, రూపాయలు దోచాడని తెలియ గానే, కాగ్రాకారం దాల్చాడు గజేంద్ర బాబు.

లాకప్‌లో వున్న రహీంను కసితీరా తన్నేడు గజేంద్రబాబు. వసేమిరా వూరు కొన్నాడు రహీం.

"ఇలా కాదండీ. వాడినుండి నిజం కక్కి స్తానుండండి" అని సబ్ ఇన్‌స్పెక్టర్ తన ముల్లోని బెల్టు తీసి, వీపు బాగా సా[illegible] చేసాడు.

దెబ్బలకు తట్టుకోలేక రహీం సాహె[illegible] యిలా చెప్పసాగాడు:

"నేను ద్రోహిని పాపాత్ముణ్ణి. గజే[illegible] బాబుగారు గౌరీపతిగార్ని పిలిచి, మ[illegible] కెళ్ళి తన చిన్నాన్నకు ఐదువేలరూపా[illegible] లిచ్చిరమ్మని చెప్పుంటే, దొడ్లో బావి[illegible] విన్నాను. గౌరీపతిగార్ని రైల్వేస్టేష[illegible] వెళ్ళేటప్పుడు వెంబండించి, డబ్బులా[illegible] వరాలపుదామనుకున్నాను. కథ అడ్డం[illegible] గింది. దారిలో వీలుచిక్కింది కాదు [illegible] పతిగారెక్కిన ఎక్స్‌ప్రెస్‌లో [illegible] ఎక్కాను. ఆయన్ని వెంబడించాను. [illegible] పతిగారూ, నరేంద్రబాబుగారూ [illegible] నుండి తిరిగివచ్చేటప్పుడు వాళ్ళ మాట[illegible] గ్రహించాను. ఇంటి గుమ్మం బయట[illegible] గౌరీపతిగారు, బాబుగారికి నోట్లుకట్టలు [illegible] లోనివి తీసి లెక్కపెట్టియివ్వటం చూశా[illegible] గౌరీపతిగారు వెళ్ళిపోయిన వెం[illegible] ప్రక్కకు తప్పుకొని, లోపలికెళ్లాను. [illegible] గారు ఆయింట్లో ఒకరే వుంటారని కూ[illegible] తెలుసు. మేడెక్కి గది తలుపు [illegible] లోపలి కెళ్ళేలోపుగా డబ్బు లా[illegible] పాపపుబుద్ధితో, నా మొలలోవుండే క[illegible] పొడిచి, వెంటనే తిరిగొచ్చేశాను."

* * *

గజేంద్రబాబు తన చిన్నాన్నకు [illegible] క్రియలు జరిపించాడు. పన్నెండ్రో [illegible] అంటే హత్యారహస్యంకూడా బయ[illegible] నాడు, తన చిన్నాన్న ఆత్మశాంతికై [illegible] లకు అన్నదానం చేయించాడు.

రమేష్, గోపాల్‌లు కేదారమం[illegible] కొచ్చారు.

ఆరోజు సాయంకాలం గజేంద్ర[illegible] మేడపై స్నేహితులూ, బంధువులూ, [illegible] హితు లందరూ చేరారు.

"కేకలోని కీలకం కనిపెట్టి, క[illegible] హంతకుణ్ణి కనిపెట్టావ్ బ్రదర్" [illegible] ఆప్యాయంగా అభినందించాడు ర[illegible] రంగధామ్ వీపు తట్టూ.

సందర్భాన్ని పురస్కరించుకుని [illegible] ధామ్ గజేంద్రంవైపు తిరిగి "అ[illegible] సిబ్బందిలో సాహెబు లెవరూ లేరంటి[illegible]" అని అన్నాడు.

"ఈ రహీంను మా సిబ్బందిలో [illegible] జమకట్టుకో లేదు చెప్పా" అని బదులి[illegible] గజేంద్రబాబు.

"నేను దుఃఖంతో వున్నా, అభినం[illegible] ల్సినవార్ని యీ సమయంలోనే మీ[illegible] తప్పక అభినందించాలి" అంటూ గజే[illegible] బాబు వెయ్యిరూపాయల చెక్కు [illegible] కిప్ రంగధామ్‌కు అందిస్తూ, "మీ[illegible] నికి పారితోషిక" మంటూ కరచా[illegible] చేశాడు.

అక్కడ చేరినవారి [illegible] మార్మ్రోగాయి.